

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 8Csp/118/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120247097
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Balážová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2021:6120247097.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Magdalénou Balážovou v spore žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a. s., IČO: 31 335 004, so sídlom Bajkalská 30, 829 48 Bratislava-Ružinov, proti žalovanej: E. T., F. XX.XX.XXXX, Q. T. A.Q. XX, XXX XX A., štátna občianka Slovenskej republiky, o zaplatenie 35.645,76 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 35.645,76 Eur, úrok z úveru 5,49 % ročne zo sumy 26.428,94 Eur od 21.01.2020 do zaplatenia, najneskôr do 15.12.2044, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 26.428,94 Eur od 28.01.2020 do zaplatenia na účet žalobcu IBAN SK74 5900 0000 0045 2168 5402 BIC: PRVASKBA do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Spôsob, akým je žalovaná povinná žalobcovi plniť:
- spoločne a nerozdielne so žalobcom S. T., F. XX.XX.XXXX, T. A. XX, XXX XX A..

III. Žalovaná je p o v i n n á (spoločne a nerozdielne) zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, do troch dní od uznesenia súdu prvej inštancie o výške trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca doručil Okresnému súdu Banská Bystrica do upomínacieho konania žalobu proti žalovaným: 1/S. T., F. XX.XX.XXXX a 2/E. T., F. XX.XX.XXXX, Z. Q. T. A. XX o zaplatenie sumy 35.645,76 Eur, úroku z úveru 5,49 % ročne zo sumy 26.428,94 Eur od 28.01.2020 do zaplatenia, úroku z omeškania 5 % ročne zo sumy 27.242,62 Eur od 28.01.2020 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobca v žalobe tvrdil, že na základe Zmluvy o stavebnom sporení č. 4521685 7 01 uzatvoril so žalovanými Zmluvu o úvere č. 4521685 7 01 dňa 25.11.2014 (ďalej len „zmluva o úvere“), ktorou poskytol žalovaným medziúver vo výške 28.000 Eur. V zmysle čl. VIII. bod 8.1. zmluvy o úvere, poplatok za medziúver sa zaúčtoval pri prvej výplate medziúveru tak, že celková výška vyplateného medziúveru bola znížená o výšku tohto poplatku. Žalovaní sa zaviazali splatiť úver pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 170,65 Eur, ktoré boli povinné uhrádzať na účet konta stavebného sporenia. Do pridelenia cieľovej sumy túto sumu tvoria vklady na konto sporenia vo výške 42,55 Eur a 5,49 % p. a. úrok za medziúver vo výške 128,10 Eur, pričom sa uspokojovali v poradí úroky za medziúver a vklady na konto sporenia. Žalobca vklad prijatý na konto stavebného sporenia ako splátku úroku z medziúveru preúčtoval na konto medziúveru. Uvedené preúčtovanie sa vykonávalo v súlade so zásadou poradia uspokojovania v súlade s čl. V. bod 5.3. zmluvy o úvere. Splátky úveru boli splatné ku 15. dňu mesiaca. Suma poskytnutého medziúveru bola základom pre výpočet úrokov medziúveru.

Žalovaní porušili zmluvne dohodnuté podmienky a medziúver prestali riadne a včas splácať. Listom zo dňa 12.01.2017 žalobca vyzval žalovaných na doplatenie omeškaných splátok, pričom žalovaných zároveň upozornil, že v prípade ak omeškané splátky nebudú doplatené, žalobca bude požadovať splatenie celého zostatku úveru s príslušenstvom pred dohodnutou dobou splatnosti. Nakoľko omeškané

splátky neboli doplatené žalobca dňa 14.03.2017 vyhlásil mimoriadnu splatnosť zostatku úveru s príslušenstvom. Žalobca listom zo dňa 27.01.2020 vyzval žalovaných na plnenie, žalovaní dlžnú sumu neuhradili.

Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, žalobca zúčtoval časť nasporenej sumy vo výške 155,38 Eur so sumou poskytnutého medziúveru vo výške 28.000 Eur (poskytnuté úverové prostriedky), čo predstavovalo po započítaní sumu 27.844,62 Eur (istina). Časť nasporenej sumy vo výške 532,60 Eur zostala blokovaná na konte sporenia v dôsledku externých exekúcií. Dlžná suma ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (14.03.2017), predstavuje sumu vo výške 28 658,30 Eur, pričom pozostáva z istiny vo výške 27 844,62 Eur a z nezaplatených 5,49 % p. a. úrokov za medziúver zo sumy 28.000 Eur do 14.03.2017 spolu vo výške 813,68 Eur.

Žalobca v žalobe tvrdil, že žalobou neuplatňuje sumu nezaplatených poplatkov ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti vo výške 105 Eur. Poplatky boli súčasťou vyčíslenia dlžnej sumy ku dňu 14.03.2017 v Oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 14.03.2017 (28.763,30 Eur - 105,00 Eur = 28.658,30 Eur, t. j. dlžná suma k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti podľa Výpisu z účtu medziúveru). Požadovaním predčasného splatenia úveru, úverová zmluva nezaniká, žalobca v zmysle čl. X. bod 10.17.3 zmluvy o úvere úročí istinu dohodnutým 5,49 % p. a. úrokom za úver a v zmysle čl. IX. bod 9.2. zároveň celý zostatok dlhu, vyčíslený ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úrokom z omeškania 5 % p. a. odo dňa nasledujúceho po vyhlásení mimoriadnej splatnosti (t. j. od 15.03.2017). V súvislosti s nárokom na úrok za úver po vyhlásení splatnosti, žalobca poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.07.2019 sp. zn. 6Cdo/113/2018, ktoré doručil so žalobou a ním najvyšší súd dal do pozornosti odvolaciemu súdu ... „rozsudok Súdneho dvora (piatej komory) zo 07.09.2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94/17, v ktorom sa uvádza, že cieľom úrokov z omeškania je sankciovať nespĺnenie svojej povinnosti dlžníkom splatiť úver v lehotách stanovených v zmluve, odradiť dlžníka od omeškania pri plnení jeho povinnosti a prípadne nahradiť veriteľovi škodu, ktorá mu vznikla z dôvodu omeškania s plnením peňažného záväzku, zatiaľ čo bežné úroky (úroky z poskytnutého úveru) majú naopak funkciu odplaty za poskytnutie peňažnej sumy zo strany veriteľa až do jej splatenia. Z týchto záverov tak vyplýva nielen záver o nároku na bežné úroky až do skutočného splatenia úveru, ale aj záver o možnosti kumulácie bežných úrokov a úrokov z omeškania.“ Po vyhlásení mimoriadnej splatnosti došlo dňa 21.04.2017 k započítaniu pohľadávky vo výške 168,91 Eur, dňa 08.03.2019 k započítaniu pohľadávky vo výške 627,36 Eur a dňa 27.01.2020 k započítaniu pohľadávky vo výške 619,41 Eur.

Žalovaná suma vo výške 35 645,76 Eur vyčíslená k 27.01.2020 pozostáva z:

- istiny 26.428,94 Eur - istina vo výške 27.844,62 Eur znížená o započítania pohľadávky v celkovej výške 1.415,68 Eur,
- nezaplatených úrokov za úver ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti vo výške 813,68 Eur,
- 5,49 % úroku za úver od 15.03.2017 do 27.01.2020 vo výške 4.336,63 Eur,
- úroku z omeškania 5 % od 15.03.2017 do 27.01.2020 vo výške 4.066,51 Eur.

2. Po výzve súdu v upomínacom konaní žalobcovi dňa 04.03.2020, aby v lehote 5 pracovných dní od doručenia výzvy uviedol, či súhlasí s vydaním platobného rozkazu sčasti v ktorej sa rozpor netýka, t.j. sčasti: istiny vo výške 35.645,76 Eur, úroku z omeškania 5 % ročne zo sumy 26.428,94 Eur od 28.01.2020 do zaplatenia, žalobca súhlasil s vydaním platobného rozkazu v znení: istiny vo výške 35.645,76 Eur a 5 % p.a. úroku z omeškania zo sumy 26.428,94 Eur od 28.01.2020 do zaplatenia a náhrady trov konania.

3. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní vydal platobný rozkaz sp.zn. 2Up/395/2020 dňa 12.03.2020 ktorým rozhodol tak, že obom žalovaným uložil povinnosť spoločne a nerozdielne do 15 dní od doručenia platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi istinu 35.645,76 Eur, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 26.428,94 Eur od 28.01.2020 do zaplatenia, náhradu trov konania vo výške 1.069 Eur do 15 dní od doručenia platobného rozkazu. Platobný rozkaz sa podarilo doručiť žalovanému 1/, vo vzťahu k nemu nadobudol právoplatnosť dňa 20.05.2020 a vykonateľnosť 20.05.2020.

4. Po výzve súdu v upomínacom konaní dňa 21.10.2020, či navrhuje pokračovanie v konaní voči žalovanej E. T. na súde príslušnom na prejednanie veci podľa zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej „C.s.p.“). Žalobca tento súhlas upomínaciemu súdu oznámil a Okresnému súdu Lučenec („súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) bola vec postúpená dňa 30.10.2020.

5. Súdu sa nepodarilo zistiť aktuálnu adresu pobytu žalovanej podľa oznámenia Obecného úradu A. spolu s manželom S. T. a maloletými deťmi sa dlhodobo zdržiavajú vo Veľkej Británii na neznámej adrese. Žalovaná je stále prihlásená v regob na adrese A. Č.. XX. Žalovaná nie je vedená v registri úpadcov ako dlžníčka.

6. Pojednávania dňa 10.03.2021 sa žalobca nezúčastnil, predvolanie prevzal, neúčast' ospravedlnil a súhlasil s pojednávaním v neprítomnosti a vyhlásením rozsudku v zmysle podanej žaloby. Žalovaná napriek poučeniu súdu a v súdom uloženej lehote, aby sa k žalobe vyjadrila, nedoručila žiadne vyjadrenie, nepoprela skutkové tvrdenia žalobcu.

7. Súd vykonal dokazovanie prečítaním žaloby, zmluvy o úvere, Všeobecných podmienok stavebného sporenia pre fyzické osoby v znení od októbra 2014, amortizačnej tabuľky pre medziúver a stavebný úver, upozornenia na vyhlásenia mimoriadnej splatnosti žalobcom z 12.01.2017, výpisu z účtu stavebného sporenia, výpisu z účtu medziúveru, predžalobnej výzvy na zaplatenie dlhu z 27.01.2020, vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru s doručenkami, platobného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica v upomínacom konaní sp.zn. 21Up/395/2020 zo dňa 12.03.2020 a zistil tento skutkový stav:

8. Z dôkazov predložených žalobcom mal súd nesporne preukázané, že na základe Zmluvy o stavebnom sporení č. 4521685 7 01 bola medzi stranami sporu uzatvorená zmluva o úvere č. 4521685 7 01 dňa 25.11.2014 a na jej základe bol žalovanej (aj jej manželovi S. T.) poskytnutý medziúver vo výške 28.000 Eur, s fixnou úrokovou sadzbou 5,49 % p.a., pri splnení všetkých podmienok zabezpečenia návratnosti medziúveru, a to na preklopenie obdobia, kým dlžník splní všetky podmienky na pridelenie cieľovej sumy a poskytnutie stavebného úveru. Žalovaná sa zaviazala úver použiť na účel uvedený v bode III. 3.1 zmluvy o úvere - modernizácia a obnova bytu, rodinného domu vrátane súvisiacich drobných stavieb, bytového domu alebo na udržiavacie práce na nich. Podľa čl. V vyplatená časť medziúveru sa začala úročiť dňom jeho vyplatenia a klient sa zaviazal splácať poskytnutý medziúver celkovou odporúčanou mesačnou sumou vo výške 170,65 Eur s tým, že do pridelenia cieľovej sumy túto sumu tvorili vklady na tomto sporení vo výške 42,55 Eur a 5,49 % p.a. úrok za medziúver vo výške 128,10 Eur, pričom sa uspokojovali v poradí úroky za medziúver a vklady na kontosporenie. Prvá splátka bola splatná 15. deň mesiaca nasledujúceho po uzatvorení zmluvy o úvere a ďalšie splátky boli splatné 15. deň každého mesiaca. Podľa čl. 10 bod 10.1. ak klient nezaplatí, čo i len jednu splátku stavebného úveru, resp. úrokov z medziúveru po dobu dlhšiu ako tri mesiace alebo je v omeškaní s platením čo i len jedného vkladu na účet zmluvy o stavebnom sporení po dobu dlhšiu ako tri mesiace, bola stavebná sporiteľňa oprávnená požadovať okamžité splatenie úveru.

Žalovaná porušila zmluvne dohodnuté podmienky a medziúver prestala riadne a včas splácať. Listom zo dňa 12.01.2017 ju žalobca vyzval na doplatenie omeškaných splátok a súčasne ju upozornil, že v prípade, ak omeškané splátky nebudú doplatené, žalobca bude požadovať splatenie celého zostatku úveru s príslušenstvom pred dohodnutou dobou splatnosti. Nakoľko omeškané splátky zaplatené neboli, žalobca dňa 14.03.2017 vyhlásil mimoriadnu splatnosť zostatku úveru s príslušenstvom a listom zo dňa 27.01.2020 vyzval žalovanú na plnenie, no žalovaná dlžnú sumu nezaplatila.

Žalobca v konaní listinnými dôkazmi doručenými spolu so žalobou preukázal, že po vyhlásení mimoriadnej splatnosti dňa 21.04.2017 započítal pohľadávku vo výške 168,91 Eur, dňa 08.03.2019 vo výške 627,36 Eur a dňa 27.01.2020 vo výške 619,41 Eur, t.j. spolu v sume 1.415,68 Eur, čím bola žalovaná suma vyčíslená vo výške 35.645,76 Eur ku 27.01.2020 a pozostáva z istiny 26.428,94 Eur (istina vo výške 27.834,62 Eur znížená o započítanie pohľadávky v celkovej výške 1.415,68 Eur), nezaplatených úrokov na úver ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti vo výške 3,68 Eur, úroku z úveru 5,49 % ročne od 15.03.2017 do 27.01.2020 vo výške 4.335,63 Eur, úroku z omeškania 5 % ročne od 15.03.2017 do 27.01.2020 vo výške 4.066,51 Eur.

9. Podľa § 497 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej „Obchodný zákonník“) v znení účinnom ku dňu 25.11.2014, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

10. Podľa § 369 ods. 1, 2 a 3 citovaného zákona, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatennej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia.

Ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

11. Podľa § 1 ods. 3 písm. d) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 25.11.2014, spotrebiteľským úverom nie sú:

d) úver, ktorého účelom je nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti alebo výstavba nehnuteľnosti,

12. Podľa § 2 ods. 2 zák. č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení v znení účinnom ku dňu 25.11.2014, stavebné sporenie môže vykonávať len banka, 1) ktorej predmetom činnosti je stavebné sporenie na základe bankového povolenia udeleného podľa osobitného predpisu 1) (ďalej len "stavebná sporiteľňa"). Na stavebnú sporiteľňu sa vzťahujú ustanovenia osobitného predpisu, 1) ak tento zákon neustanovuje inak. Označenie "stavebná sporiteľňa" alebo jeho preklady môže používať v obchodnom mene iba stavebná sporiteľňa.

13. Podľa § 52 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 25.11.2014, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

14. Podľa § 53 ods. 1, 2 a 3 citovaného zákona v znení účinnom ku dňu 25.11.2014, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

15. Podľa § 54 ods. 1 a 2 citovaného zákona v znení účinnom ku dňu 25.11.2014, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

16. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 25.11.2014, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

17. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka platného a účinného od 01. februára 2013 je výška úroku z omeškania o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

18. Súd citované zákonné ustanovenia aplikoval na dokazovaním zistený skutkový stav a dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná. Súd mal v konaní preukázané uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere k zmluve o stavebnom sporení medzi stranami, ktorá je v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou. Aj keď sa úverová zmluva ako tzv. absolútny obchod riadi režimom Obchodného zákonníka, v zmysle § 261 ods. 6 písm. d). Podľa zák.č. 102/2014 Z.z. účinného od 01.04.2014, ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník a ním sa doplnil § 52 ods. 2 o

ďalšiu vetu, vrátane dôvodovej správy k tejto novele vyplýva, že na všetky právne vzťahy vzniknuté zo spotrebiteľskej zmluvy sa vždy použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Citované ustanovenie už bolo účinné v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, preto v súlade s § 52 ods. 2 tretia veta Občianskeho zákonníka a so zreteľom na § 54 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere súd na daný právny vzťah aplikoval zák. č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení a Občiansky zákonník s tým, že zákon o spotrebiteľských úveroch sa na daný zmluvný vzťah nevzťahuje (§ 1 ods. 3 písm. d)), keďže medziúver bol poskytnutý za účelom rekonštrukcie nehnuteľnosti a nie je spotrebiteľským úverom (bod 11. rozsudku).

19. Súd mal tiež preukázané, že žalovaná porušila zmluvu (spolu s S. T. - manželom, boli dlžníkmi žalobcom poskytnutého medziúveru) v dôsledku čoho žalobca dôvodne pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru dňa 14.03.2017 (článok 10 bod 10.1 v spojení s článkom (Čl. XIX bod 2. písm. a) všeobecných obchodných podmienok). Žalobca v konaní preukázal výšku dlžnej sumy a žalobou proti žalovanej žiadal priznať aj úrok z úveru 5,49 % ročne zo sumy 26.428,94 Eur od 28.01.2020 do zaplatenia. Súd s poukazom na žalobcom citované uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6Cdo/113/2018 zo dňa 30.07.2019, ale aj uznesenie toho istého súdu sp.zn. 5Cdo/42/2020 zo dňa 16.06.2020 a uznesenie toho istého súdu sp.zn. 8Cdo/125/2018 zo dňa 18.06.2020 citujúc dôvody uznesenia sp.zn. 5Cdo/42/2020 (ods. 14 - 24) ktorý uviedol:

19.1 „Otázka (ne)možnosti kumulácie zmluvných úrokov a úrokov z omeškania po zosplatnení úverovej zmluvy, kde jednou zo zmluvných strán je spotrebiteľ, je predmetom dlhodobej diskusie odbornej verejnosti, nakoľko jednoznačné legislatívne riešenie, ktoré by sa výslovne k problematike vyjadrilo, absentuje. Z rozhodovacej praxe odvolacích súdov pretrváva nesúlad v riešení otázky možného priznania zmluvných úrokov po predčasnom zosplatnení úveru, kedy sa vyprofilovali tri skupiny rozhodnutí.“

19.2 „Jedna kategória rozhodnutí zmluvné úroky po zosplatnení úveru nepripúšťa a priznáva len úroky z omeškania. Odôvodňuje to tým, že po nadobudnutí splatnosti úveru (či už celého alebo jednotlivých splátok) veriteľovi vzniká nárok na vrátenie požičanej zmluvy, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu splatnosti úveru (alebo jeho časti). Ak teda nastal stav, kedy dlžník už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba (pretože tieto sú už splatné) a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ vykazoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov dlžníkom (rozsudok KS BA 3Co/129/2018, KS BA 4Co/86/2019, KS TT 24Co/51/2019, KS TT 24Co/769/2015, KS KE 11Co/168/2018, KS TO 22Co/67/2017, KS BB 12Co/311/2017, KS NR 25Co/211/2017, KS TN 19Co/57/2018, KS ZA 5Co/113/2019)“.

19.3. „Druhá skupina rozhodnutí kumuláciu zmluvne dohodnutých úrokov a úrokov z omeškania po predčasnom zosplatnení úveru pripúšťa. Argumentuje zmluvnou autonómiou strán, kedy žiaden zákon výslovne nezakazuje dohodnúť úroky i za dobu, po ktorú bude istina dlžníkom skutočne užívaná do jej faktického vrátenia veriteľovi, teda i za dobu, v ktorej sa dlžník ocitne v omeškani so splnením svojho záväzku. Pokiaľ by takáto dohoda nebola prípustná, mohlo by to vyvolať absolútnu situáciu, keby sa dlžník porušením svojich zmluvných povinností splácať úverové splátky dostal do výhodnejšej pozície, ktorej by napriek nevráteniu peňažných prostriedkov mal tieto vo svojej dispozícii naďalej bez povinnosti uhradiť odmenu za ich poskytnutie, t.j. zaplatiť veriteľovi úrok aj za obdobie po predčasnom zosplatnení úveru vyvolanom porušením zmluvných povinností (rozsudok KS KE 5Co/297/2017, KS NR 7Co/116/2018, KS BA 16Co/108/2018, KS BA 8Co/138/2017, KS BB 43Cob/186/2013, KS NR 7Co/326/2017, KS TN 3Co/210/2018, KS ZA 11Co/12/2017)“.

19.4. „Tretia skupina rozhodnutí pripúšťa kumuláciu dohodnutých úrokov a úrokov z omeškania obmedzene, iba do výšky, akú by pri riadnom plnení povinností žalovaný na dohodnutých úrokoch zaplatil. Vychádza z názoru, že aj po predčasnom zosplatnení úveru zostáva záväzok platiť úrok rovnaký, ako v čase jeho dojednania, t.j. patrí v rovnakej výške a za rovnaké obdobie, bez ohľadu na to, či k omeškaniu dlžníka s platením úveru došlo alebo nedošlo. Súčasne vyslovila názor, že dojednanie, podľa ktorého veriteľom patria v prípade omeškania dlžníka úroky až do skutočného vrátenia istiny úveru je pre dlžníka - spotrebiteľa nevýhodné a preto v zmysle § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatné (Krajský súd Banská Bystrica 17Co/120/2019, Krajský súd Košice 6Co/168/2018).“

20. „Zmluva o úvere uzavretá medzi stranami sporu je spotrebiteľskou zmluvou podliehajúcou zákonu o spotrebiteľských úveroch. Tento zákon, ale nepokrýva všetky otázky vzniku úverového zmluvného vzťahu, práv a povinností strán, ktoré zo zmluvného vzťahu vyplývajú, riešenia otázok, na akú dobu je dlžník povinný platiť úroky z poskytnutého úveru, vzťah úrokov z úveru a úrokov z omeškania, výšku úrokov z omeškania, ktoré sú predmetom úpravy Obchodného zákonníka. Zmluva o úvere je v zmysle § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere tzv. absolútnym obchodom, a preto bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy o úvere je potrebné pri posudzovaní tohto právneho vzťahu vychádzať aj z ustanovení Obchodného zákonníka o zmluve o úvere § 497 a nasl. Ustanovenia Občianskeho zákonníka sa v prípade právneho vzťahu, účastníkom ktorého je spotrebiteľ, použijú vtedy, ak v Občianskom zákonníku existuje také ustanovenie, ktoré je možné prednostne aplikovať (§ 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka).“

21. Z ustanovenia § 497 a § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka vyplýva, že zmluva o úvere nemôže byť dohodnutá ako bezúročná. U spotrebiteľských úveroch je jednou z náležitostí, ktoré musí zmluva obsahovať, uvedenie doby trvania zmluvy (§ 9 ods. 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch). To znamená, že doba trvania zmluvy pri jej vzniku je časovo ohraničená. V súčasnej právnej úprave zmluvy o úvere absentuje explicitná úprava konečného okamihu povinnosti dlžníka platiť úroky z poskytnutých peňažných prostriedkov, v § 502 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka je uvedené len to, že dlžník je povinný platiť veriteľovi úroky z úveru do doby poskytnutia peňažných prostriedkov.

22. Zo žiadneho ustanovenia Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka, či zákona o spotrebiteľských úveroch nevyplýva zákaz dohody účastníkov úverovej zmluvy o povinnosti dlžníka platiť úroky z úveru až do úplného splatenia úveru. Obchodný zákonník ani Občiansky zákonník nemodifikuje moment trvania záväzku platiť úrok, ani jeho výšku v prípade omeškania dlžníka s platením úveru ani v prospech dlžníka, ani v prospech veriteľa.

23. Za situácie, že dlžník z úverového vzťahu porušil povinnosť splácať úver, v dôsledku čoho došlo k jeho zosplateniu veriteľom, je nutné dospieť k záveru, že existuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s riaditeľom dohodol. Peňažnými prostriedkami resp. protihodnotou za nich získanou dlžník disponuje, zmluvné povinnosti porušil a z porušenia povinností profitovať nemôže, keďže zmluvné úroky sú spravídla vyššie ako úroky z omeškania.

24. Zosplatenie je inštitút slúžiaci ochrane veriteľa, podstata úverového vzťahu a jeho existencie zostáva zachovaná, veriteľ nemá peňažné prostriedky, patrí mu za ne dohodnutá odmena, záväzok dlžníka v zmysle platenia dohodnutej odmeny zostáva nedotknutý a aplikuje sa na dobu, na ktorú bola zmluva dohodnutá ako doba riadneho splácania úveru, keďže dohodnuté úroky majú zmluvný základ. Rozdiel je len v tom, že pre omeškania povinnosti platiť zmluvné úroky pristupuje povinnosť platiť úroky z omeškania. Inak povedané, dlžníkovi zostáva záväzok platiť úrok rovnaký, ako v čase jeho dojednaní, t.j. veriteľovi patrí úrok v rovnakej výške a za rovnaké obdobie, bez ohľadu na to, či k omeškaniu dlžníka s platením úveru došlo alebo nedošlo.

25. Pre spotrebiteľa je však nevýhodné, aby platiť úroky až do zaplatenia istiny. Dojednanie, ktorého obsahom je platenie dohodnutých úrokov až do zaplatenia istiny, jeho postavenie zhorší. Pokiaľ by totiž spotrebiteľ, ktorý sa pre svoju ekonomickú situáciu dostal k splnením splátok úveru do omeškania, musel v dôsledku vyhlásenia predčasnej doby splatnosti úveru platiť dohodnuté úroky až do úplného splatenia istiny, zaplatil by v konečnom dôsledku sumu neprimerane vysokú ako náhradu za poskytnutie peňazí. Dohodnuté úroky predstavujú cenu peňazí za ich poskytnutie na vopred dohodnuté obdobie, tzn. že jej výška musí byť stanovená v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Dlžník teda presne vie, koľko bude povinný za poskytnuté peniaze veriteľovi zaplatiť.

26. Túto vedomosť však dlžník - spotrebiteľ nemá v prípade dojednaní, ktoré umožňuje navyšovanie tejto ceny bez jej presného ohraničenia. Keďže spotrebiteľ nevie predpokladať časový úsek svojho omeškania, nie je možné ani určiť celkovú výšku zmluvného úroku, ktorý sa môže bez fixného ohraničenia navyšovať neobmedzene. Takto stanovená cena teda nie je vyjadrená určito, jasne a zrozumiteľne. Z tohto dôvodu potom dojednanie, ktorým sa dlžník - spotrebiteľ zaviazal platiť dohodnuté úroky až do úplného zaplatenia istiny po vyhlásení predčasnej doby splatnosti úveru, spôsobuje značnú

nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Takéto dojednanie je teda porušením ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

27. „Na druhej strane postavenie veriteľa - dodávateľa aj bez uvedeného dojednanja nezhorší, pretože v prípade, ak mu v dôsledku nesplatenia úveru v dohodnutej dobe vznikne škoda, jeho právo zostáva zachované, pravda po zohľadnení zaplatených úrokov z omeškania, ktoré plnia funkciu paušalizovanej náhrady škody.“

28. Dovolací súd dospel k záveru, že „v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí“.

29. Vychádzajúc z citovaných záverov dovolacieho súdu dospel súd k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná aj sčasti priznania úroku z úveru 5,49 % ročne zo sumy 26.428,94 Eur od 21.01.2020 do zaplatenia, najneskôr do 15.12.2044 t.j. dovtedy, dokedy bola v zmluve o úvere uvedená dohodnutá splatnosť poskytnutého medziúveru, nie však do doby zaplatenia, ako to žiadal žalobca v žalobe.

30. Súd priznal žalobcovi aj úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 26.428,94 Eur od 28.01.2020 do zaplatenia, keďže mal preukázané, že žalovaná je so zaplatením naďalej v omeškani (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Výšku úroku z omeškania, ani počiatok omeškania žalovaná nespochybnila, súd ho priznal odo dňa uplatneného žalobou v žalobe.

31. Podľa § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne. Táto povinnosť žalovanej zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu spolu s úrokmi je preto spoločná a nerozdielna s povinnosťou ktorá už bola uložená druhému dlžníkovi - Róbertovi Bartošovi právoplatným platobným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica v upomínacom konaní sp.zn. 2Up/395/2020 dňa 12.03.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.05.2020 a vykonateľnosť dňa 20.05.2020.

32. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca mal v konaní úspech v plnom rozsahu, preto mu súd priznal náhradu trov konania od žalovanej.

33. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

34. Podľa § 262 ods. 2 C.s.p., o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

35. Podľa § 232 ods. 3 C.s.p. lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. V súlade s citovaným zákonným ustanovením súd rozhodol o povinnosti žalovanej zaplatiť dlžnú sumu a úrok z omeškania v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku, nezistil odôvodnenosť prípadu v tom, aby určil dlhšiu lehotu na plnenie.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku na Okresný súd Lučenec, Fiľakovská cesta 287, 984 01 Lučenec.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 367 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Podľa § 367 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 367 ods. 3 Civilného sporového poriadku, právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti.

Podľa § 368 Civilného sporového poriadku, osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia.

Podľa § 369 ods. 1 Civilného sporového poriadku, dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Podľa § 369 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania.

Podľa § 369 ods. 3 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

Podľa § 369 ods. 4 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.